ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 92

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3549. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος ποσοστοῦ». 1

Διατάγματα

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ προσωρινῶς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Α. Δ. Χ. Θεσσαλίας τῶν νόμων περὶ καταδιώξεως τῆς λιστείας. 2

Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ χωρίου Μπιτζιμπάρδι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου 'Ανδριτσαίνης. ('Αναδημοσίευσις) 3

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας καταρτισμοῦ ὁριστικῶν ἐκλογικῶν καταλόγων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῶν νομῶν Λέσβου καὶ Χίου. 4

Περὶ μετονομασίας σχολείων Μέσης 'Εκπαιδεύσεως. 5

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν Αἰκ. 'Ιατροῦ μεταλλείου στεατίτου κλπ. κειμένου ἐν θέσει Λύρανὸς τοῦ χωρίου Λειβαδίου τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης. 6

Περὶ τρόπου ἀποκτήσεως ἀδείας ὁδηγήσεως στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου κλπ. 7

Διόρθωσις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ συγχωνεύσεως σχολείων». 8

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ κατανομῆς τῶν σχολείων Μέσης 'Εκπαιδεύσεως εἰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας». 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ».

Νόμος 3549

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

"Αρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ», ἔχον ὡς κάτωθι:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 'Απριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τῆς 27 Αὐγούστου 1927 «περὶ τῶν νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς ἐκτάκτου περιόδου κλπ.» μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν Κ' τῆς 11 'Οκτωβρίου 1927 καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ὡς ἔχει τὸ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ», ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749 τοῦ ἔτους 1922 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχ. 1.000.000.000» ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων, ἐφ' ὧν τοῦτο ἐπεξετάθη μεταγενεστέρως διὰ Διαταγμάτων, αὐξάνεται εἰσέτι κατὰ 10 ο/ο.

Τῆς ὡς ἀνωτέρω αὐξήσεως ἐξαιρεῖται.

1) Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ ὁ φόρος καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ, ὡς καὶ ὁ τοῦ σιγαροχάρτου καὶ σιγαροποιητικῶν μηχανῶν.

2) Τὰ τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐπὶ διαφόρων ἐγγράφων καὶ πράξεων καὶ εἰσπραττόμενα διὰ χρήσεως ἐνσήμου, καὶ

3) Τὰ ἔσοδα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926-27 ἔτη τὰ βεβαιούμενα ἢ εἰσπραττόμενα μετὰ τὴν 1 'Απριλίου 1926.

"Αρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλομένη αὔξησις βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, κατατίθεται δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων ταμείων εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ αὐστηρὰν λῆψιν καὶ διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 3.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθήσεται ἐν δεήσῃ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς ἀνωτέρω αὐξήσεως ὡς καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Μ. Κίρκος, Α. Παπαναστασίου, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας τῇ 29 Μαρτίου 1928 καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ προσωρινῶς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Δ. Δ. Χ. Θεσσαλίας τῶν νόμων περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1880 νόμου ΩΞΗ', τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1913 ὑπ' ἀριθ. 121 νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1322 τῆς 16 Ἀπριλίου 1918, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τίθεμεν προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ τοὺς νόμους ΤΟΔ', ΩΞΗ', καὶ ΥΙΕ', ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν τοιούτων 121 καὶ 1322 καὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1923 νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μέτρων κατὰ τῆς ζωοκλοπῆς καὶ κατὰ προσώπων ἐπιζημίων εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν» καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Θεσσαλίας, ἤτοι εἰς τοὺς νομοὺς Τρικκάλων, Λαρίσης.

Ὁ χρόνος τῆς προσωρινῆς ἰσχύος τῶν νόμων τούτων, ὁριζόμενος ἐπὶ ἓν ἔτος, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ἀλ. Ζαΐμης
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Γ. Μαρῆς, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Γ. Ἐξηντάρης, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μυλωνᾶς.

(3)

* *Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ χωρίου Μπιζιμπάρδι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀνδριτσαίνης.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 296 καὶ τὴν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1925 γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου Κυπαρισσίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τὸ χωρίον Μπιτζιμπάρδι τῆς κοινότητος Ζάχα τοῦ τέως δήμου Ἀλιφείρας ὑπαγόμενον μέχρι τοῦδε δικαστικῶς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Κρεσταίνων ἀποσπᾶται ταύτης καὶ ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀνδριτσαίνης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(4)

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας καταρτισμοῦ ὁριστικῶν ἐκλογικῶν καταλόγων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῶν νομῶν Λέσβου καὶ Χίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 158 τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1927, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1928, ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 11 Νοεμβρίου π. ἔ. καὶ παραταθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1928 διατάγματος, προθεσμία ἐργασιῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 158 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προβλεπομένων ἐπιτροπῶν, πρὸς καταρτισμὸν τῶν ὁριστικῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν νομῶν Λέσβου καὶ Χίου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Μαρῆς

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 (1928) Τεύχει Α' φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

(5)

Περὶ μετονομασίας σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα «περὶ μετονομασίας συνοικισμῶν πόλεων ἢ κωμῶν» καὶ τὸ Β. Δ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Μετονομάζονται τὰ κάτωθι σχολεῖα Μ. Ἐκπαιδεύσεως:

1) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Κάτω Γαράντζης εἰς ἑλλην. σχολεῖον Κάτω Μελπείας.

2) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Τσερνίτσης εἰς ἑλλην. σχολεῖον Ἀρτεμισίας.

3) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Τζεφερεμίνι εἰς ἑλλην. σχολεῖον Βαλύρας.

4) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Βαρυμπόπης Τριφυλίας εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Ἀρίας.

5) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Λιγαυδίστης εἰς ἑλλην. σχολεῖον Ἄ. Χώρας.

6) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Ἀγουλινίτσης εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Ἐπισταλίου.

7) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Σουλιμᾶ εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Ἄνω Δωρίου.

8) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Ζούρτσης εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Κάτω Φυγαλείας.

9) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ γυμνάσιον Κρεσταίνων εἰς ἑλλην. σχολεῖον καὶ γυμνάσιαν Σελινοῦντος.

10) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Ἀγυιᾶς, εἰς ἑλλην. σχολεῖον Ἀγυιᾶς.

11) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Μέγα Κισερλὶ εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Συκουρίου.

12) Τὸ ἐν Μαγουλιάνοις ἑλλην. σχολεῖον εἰς ἑλλην. σχολεῖον Ἀργυροκάστρου.

13) Τὸ ἑλλην. σχολεῖον Ἁγίου Βασιλείου εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Βραχνεϊκων.

14) Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Δραχμανίου εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον Ἐλατείας.

15) Τὸ ἑλλην. σχολεῖον Βελίτσης εἰς ἑλλην. σχολεῖον Τιθορέας.

16) Τὸ ἡμιγυμνάσιον Γουμενίτσης εἰς ἡμιγυμνάσιον Παιονίας.

17) Τὸ γυμνάσιον Κατερίνης εἰς γυμνάσιον Πιερίας.

18) Τὸ ἡμιγυμνάσιον Καϊλαρίων εἰς ἡμιγυμνάσιον Ἐορδαίας.

19) Τὸ ἡμιγυμνάσιον Σιδηροκάστρου εἰς ἡμιγυμνάσιον Σιντικῆς.

20) Τὸ ἡμιγυμνάσιον Πραβίου εἰς ἡμιγυμνάσιον Παγγαίου.

21) Τὸ ἑλλην. σχολεῖον καὶ γυμνάσιον Ξηροχωρίου εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ γυμνάσιον Ἱστιαίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Θ. Νικολούδης

(6)

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν Αἰκ. Ἰατροῦ μεταλλείου σιδηρίτου κλπ. κειμένου ἐν θέσει Λύρανὸς τοῦ χωρίου Λειβαδίου τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 4 καὶ 15-21 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' «περὶ μεταλλείων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2149 τοῦ 1920 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' «περὶ μεταλλείων», τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.», τὴν ὑπ' ἀριθ. 41238 τῆς 24 Μαΐου 1927 προκήρυξιν τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης προσηκόντως δημοσιευθεῖσαν καὶ τοιχοκολληθεῖσαν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 25017 τῆς 9 Ἰουνίου 1926 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ἀλεξ. Γεωργίου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν εἰς τὴν Αἰκατερίνην Ἀρ. Ἰατροῦ, ἐπαγγελλομένην τὰ οἰκιακά, κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Διδότου 25, δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως στεατίτου καὶ παντὸς ἑτέρου μεταλλεύματος, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ρητῶς ἐξηρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1915 αἰτήσεώς της καὶ τοῦ Γερασίμου Μοσχούδη, Μοναχοῦ, παραιτηθέντος ὑπὲρ τῆς εἰρημένης Αἰκ. Ἰατροῦ διὰ τοῦ προμνησθέντος ὑπ' ἀριθ. 25017 τοῦ 1926 συμβολαίου ἐφ' ἧς ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης ἡ ὑπ' ἀριθ. 6910 τῆς 4 Ἰουνίου 1922 ἄδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, παραταθεῖσα δυνάμει τοῦ δικαιοστασίου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2800 τῆς 13 Μαρτίου 1926 ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Νομάρχου, ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν θέσει Λύρανὸς τοῦ χωρίου Λειβαδίου τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἐκτάσεως στρεμμάτων 2082 καὶ 075 τ. μ. καὶ ὁριζομένου ὡς ἕπεται· 1) Βορείως δι' εὐθείας ἀπὸ κορυφῆς Τσούκας ἢ Πλατσάβας εἰς Παπᾶ Μύλον, 2) Ἀνατολικῶς, δι' εὐθείας ἀπὸ Παπᾶ Μύλου εἰς κορυφὴν Λύρανοῦ, 3) Νοτίως, διὰ τεθλασμένης ἀπὸ κορυφῆς Λύρανοῦ εἰς Δένδρον, Κορυφὴ λόφου καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δένδρον, Θέσις Σκουριὰ καὶ Δυτικῶς δι' εὐθείας ἀπὸ Δένδρον, Θέσις Σκουριᾶς εἰς κορυφὴν Τσούκας ἢ Πλατσάβας, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐπὶ τοῦ εἰς τετραπλοῦν ὑποβληθέντος σχεδιογράμματος τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων Β' περιφερείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Ν. Βελέντζας

(7)

Περὶ τρόπου ἀποκτήσεως ἀδείας ὁδηγήσεως στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ὑπάγονται ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατεύματος οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ὁδηγήσεως στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου πάσης φύσεως καὶ οἱ ὁπλῖται τῶν μονάδων εἰς ἃς προβλέπονται ὑπὸ τῶν πινάκων συνθέσεως αὐτοκίνητα ὀχήματα.

1) Χορήγησις ἀδείας ὁδηγήσεως.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς ὁδηγὸς στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου δέον νὰ εἶνε ἐφωδιασμένος δι' εἰδικῆς ἀδείας ὁδηγοῦ, ἥτις θὰ διαπιστώνῃ τὴν ἱκανότητα τοῦ λαβόντος τοιαύτην νὰ ὁδηγῇ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα καὶ τοιαῦτα εἰς ἃ ἐξεπαιδεύθη. Θὰ ἰσχύῃ δὲ μόνον, ἐφόσον ὁ κάτοχος τοιαύτης ἀδείας ὑπηρετεῖ ἐν τῷ Στρατεύματι.

Ἄρθρον 3.

Δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ὁδηγοῦ ἔχουσιν οἱ κάτωθι:

α') Τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν μονάδων τῶν ὑπαγομένων ἀπ' εὐθείας αὐτῷ.

β') Τὰ Σώματα Στρατοῦ καὶ Ἀνεξάρτητοι Μεραρχίαι διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν μονάδων τῶν ὑπαγομένων αὐτοῖς.

γ') Αἱ μονάδες εἰς ἃς προβλέπονται ὑπὸ τῶν πινάκων συνθέσεως αὐτοκίνητα διὰ τοὺς ὑπ' αὐτὰς ὁπλίτας.

Ἄρθρον 4.

Ὅπως γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς ἐξέτασιν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ ἀπαιτοῦνται:

α') Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς αἴτησις μετὰ δύο φωτογραφιῶν μὴ ἐπικεκολλημένων διαστάσεων 0,04×0,06 τοῦ μέτρου καὶ ἰατρικὴ γνωμάτευσις παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἰατροῦ τῆς μονάδος ἐξ ἧς νὰ ἐμφαίνηται, ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὁδηγὸς δὲν παρουσιάζει παθήσεις ἢ σωματικὰς ἐλλείψεις, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπιζημίως εἰς τὴν ἀσφαλῆ ὁδήγησιν τοῦ αὐτοκινήτου, ἰδιαίτερα μὲ ἐλλείψεις σχετικῶς μὲ τὴν ὅρασιν, ἀκοὴν καὶ τὰ ἄκρα.

β') Διὰ τοὺς ὁπλίτας ἰατρικὴ γνωμάτευσις ὁμοία τῆς τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἐξέτασις διεξάγεται ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν κεκτημένων ἄδειαν ὁδηγοῦ καὶ ὁριζομένων διὰ διαταγῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀρχῶν.

Αἱ δαπάναι κινήσεως τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν ἐξέτασιν βαρύνουσι τὴν στρατ. ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται πρὸς βεβαίωσιν τῶν γνώσεων τοῦ δοκιμαζομένου θεωρητικῶς μὲν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς μηχανῆς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῶν διαφόρων ὀργάνων αὐτοῦ, πρακτικῶς δὲ ἐπὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ὁδηγεῖν.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ θεωρητικοῦ μέρους περιλαμβάνει τοὐλάχιστον ἓν ζήτημα ἐκ τῶν κάτωθι ἀπαριθμουμένων ζητημάτων:

α') Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς·

1) Λεπτομερὴς περιγραφὴ καὶ λειτουργία κυρίως κινητῆρος, ἐξαεριωτῆρος καὶ μαγνητοηλεκτρικῆς συσκευῆς.

2) Λεπτομερὴς περιγραφὴ καὶ λειτουργία ὀργάνων μεταδόσεως κινήσεως.

3) Λεπτομερὴς περιγραφὴ καὶ λειτουργία ὀργάνων διευθύνσεως, ἀσφαλείας καὶ λοιπῶν ὀργάνων τοῦ αὐτοκινήτου.

4) Συντήρησις καὶ λίπανσις τοῦ αὐτοκινήτου.

5) Βλάβαι καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν ἐπὶ τοῦ συστήματος ἀναφλέξεως καὶ τροφοδοτήσεως.

6) Λύσεις καὶ ἐπιδιορθώσεις διαφόρων ὀργάνων τοῦ αὐτοκινήτου ἐπιτρεπόμεναι εἰς τὸν ὁδηγόν.

7) Ὑποχρεώσεις ὁδηγῶν ἐν περιπτώσει αὐτοκινητικῶν δυστυχημάτων καὶ πορεία μεμονωμένου ἢ ἐν φάλαγγι αὐτοκινήτου.

β') Διὰ τοὺς ὁπλίτας:

1) Περιγραφὴ λίαν περιληπτικὴ τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ αὐτοκινήτου.

2) Τρόπος καθάρσεως τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ αὐτοκινήτου.

3) Συντήρησις καὶ λίπανσις τοῦ αὐτοκινήτου.

4) Λύσεις καὶ ἐπιδιορθώσεις διαφόρων ὀργάνων τοῦ αὐτοκινήτου ἐπιτρεπόμεναι εἰς τὸν ὁδηγόν.

5) Ληπτέα μέτρα ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ἢ ψύχους.

6) Πορεία μεμονωμένου ἢ ἐν φάλαγγι αὐτοκινήτου.

7) Ὑποχρεώσεις ὁδηγοῦ ἐν περιπτώσει αὐτοκινητικῶν δυστυχημάτων.

Ἡ ἐξέτασις ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ μέρους περιλαμβάνει ὁδήγησιν αὐτοκινήτου ἑκάστης κατηγορίας, εἰς ἣν θὰ αἰτῶνται τὰ ἐξῆς διά τε τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας.

Προετοιμασία τοῦ ὀχήματος δι' ἐκκίνησιν. Κίνησις καὶ παῦσις τῆς λειτουργίας τῆς μηχανῆς. Ἐκκίνησις τοῦ αὐτοκινήτου μὲ ταχύτητα καὶ ἀλλαγαὶ ταχυτήτων. Αὔξησις καὶ ἐλάττωσις ταχύτητος. Στάσις ἐπὶ ὡρισμένου σημείου. Κίνησις πρὸς τὰ ὀπίσθεν (ἐκτὸς τῶν δικύκλων αὐτοκινήτων). Μεταβολὴ ἐπὶ στενῆς ὁδοῦ. Στάσις τοῦ ὀχήματος καὶ ἐκκίνησις ἐπὶ ἀνωφερείας καὶ κάθοδος ἐπὶ μεγάλης κατωφερείας. Ἀλλαγὴ σώτρου ἢ τροχοῦ καὶ ἀντικατάστασις ἐλαστικῶν μετ' ἀεροθαλάμων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ στρατιῶται, οἵτινες κρίνονται ἱκανοὶ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνουσι τὴν ἄδειαν ὁδηγήσεως παρὰ τῶν Ἀρχῶν τῶν παρεχουσῶν τὰς τοιαύτας ἀδείας.

Αἱ τοιαῦται ἄδειαι θὰ συντάσσωνται κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκριθησόμενον ὑπόδειγμα.

Ἡ ἄδεια χορηγήσεως διὰ μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς θὰ καταχωρῆται εἰς βιβλίον τηρηθησόμενον παρὰ τῶν ἀρχῶν τῶν παρεχουσῶν τοιαύτας ἀδείας, ἐν ᾧ καὶ ἐν ἰδίᾳ στήλῃ θὰ ἐπικολλᾶται ἡ μία ἐκ τῶν φωτογραφιῶν, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὴν ἄδειαν ὁδηγήσεως, διὰ δὲ τοὺς ὁπλίτας θὰ καταχωρῆται εἰς τὸ γενικὸν βιβλίον καὶ εἰς τὸ ἀτομικὸν βιβλιάριον καὶ φύλλον μητρώου τοῦ ἐνδιαφερομένου.

ΙΙ) Ἀφαίρεσις ἀδείας ὁδηγήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἄδεια ὁδηγήσεως ἀφαιρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἔχουσι δικαίωμα χορηγήσεως ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα, διὰ παραβάσεις περὶ κανονικῆς ὁδηγήσεως τῶν αὐτοκινήτων καὶ παραβάσεις τῶν ἑκάστοτε ἐν ἰσχύϊ ἀστυνομικῶν διατάξεων περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἄδεια ὁδηγήσεως ἀφαιρεῖται ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐὰν ὁ κάτοχος ταύτης ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπέστη παθολογικὰς ἀλλοιώσεις ὥστε νὰ καθίσταται ἐπικίνδυνος ἐν τῷ χειρισμῷ τοῦ αὐτοκινήτου, ἐὰν ἀπέβη ἀκατάλληλος εἰς τὸ ὁδηγεῖν αὐτοκίνητον, ἐὰν βεβαιοῦται ἐπισήμως παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῆς ἀστυνομίας, ὅτι ὑπέπεσε κατ' ἐπανάληψιν εἰς παραβάσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ συμπεραίνηται ἡ περαιτέρω ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ ὁδηγεῖν ἐπικίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἡ ὁριστικὴ ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας προκειμένου περὶ ὁπλιτῶν ὑπέχει καὶ σχετικὴν ἐνέργειαν μεταθέσεως εἰς τὰ πεζικὰ συντάγματα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς

Α. Μαζαράκης

(8)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων.

Εἰς τὸ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου π. ἔ. Διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 303 τῆς 17 Δεκεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') σχετικῶς μὲ τὴν συγχώνευσιν τῶν σχολείων ἐν τῇ περιφερείᾳ Λακωνικῆς ἐπιφέρεται ἡ ἑξῆς διόρθωσις: «Τὰ μονοτάξια ἀρρένων Καστρισιανίκων καὶ Θηλέων Ἀλοϊζιανίκων εἰς ἓν μονοτάξιον μικτόν».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ.)

(9)

Εἰς τὸ «περὶ κατανομῆς τῶν σχολείων Μέσης ἐκπαιδεύσεως εἰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας», Δ. δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 54 (Τεύχει Α') τῆς 10 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὰς λέξεις «τῶν τέως ἐπαρχιῶν Βάλτου καὶ Τριχωνίδος» προστίθεται ἡ ἐκπεσοῦσα λέξις «καὶ Βονίτσης».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ.)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.